

Adalet; her işte ve her meselede hakkı gözetmek... Herkese müstahakkını vermek, hiç kimsenin hukukuna tecavüz etmemek demektir. Zulüm ise, adaletin zıddıdır. İnsanların ve diğer canlıların hayatına ve hakkına tecavüz etmek, zorbalıkla veya şeytanlıkla, başkalarına hakaret ve hıyanete yönelmek, insafsız ve vicdansız davranışlara girişmek demektir.

Herhangi bir hakkın gasp edilmesine ve gecikmesine sebep olmak, görev ve yetkilerini kötüye kullanmak, hile ve hıyanetle hakkı olmayan makam ve menfaatlere konmak da, zulümdür. Zulme ve haksızlığa uğrayan kimseler ise mazlumdur. Aleyhisselatü Vesselam Efendimiz: **"Mazlumların bedduasından sakının. Çünkü onunla Allah (CC) arasında perde yoktur"** buyurmuştur.[1]

Şimdi Kur'an'da kimlerin zalim sayıldığına dikkat edelim:

a- Akli yattığı ve gerçeği anladığı halde, sadece işine gelmediği için, bile bile Kur'ani hüküm ve haberleri inkâr eden zalimdir;

"Kâfirler, zalimlerin ta kendileridir." [2]

"O zalimler bile bile Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorlar" [3] ayetleri bunları bildirmektedir.

b- İnsanları putlaştıran, bazı komutan ve kahramanları tabulaştıran veya şeyh, hoca gibi din adamlarını sevgide ve övgüde mabutlaştıranlar da zalimdir.

"İnsanlardan kimisi de Allah'tan gayrı(sını O'na) eşler tutarlar. Allah'ı sever gibi onları severler. İman edenler ise en çok Allah'ı severler... (İnsanları putlaştırmak ve mabutlaştırmak suretiyle) Zulmedenler, azabı gördükleri zaman yegâne kuvvet ve kudret

sahibi Allah olduğunu ve Allah'ın azabının çok çetin olduğunu anlayacaklarını keşke bilselerdi..."[4] ayeti bu durumda olanları haber vermektedir.

c- Elinde imkân ve iktidar olduğu halde, Allah'ın indirdiği adalet ve merhamet kuralları ile hükmetmeyenler, yaptıkları kanunlarıyla Kur'an'a ve evrensel hukuk kurallarına ters düşenler de zalimdir.

"Ve her kim (hangi grup ve kavim) Allah'ın indirdiği (Kur'an ile) hükmetmezse, işte zalimler onlardır."[5]

"İslâm'a çağrıldığı halde (Müslüman ve Kur'an; devlet ve siyaset işine karışmaz diyerek) Allah'ın üstüne yalan ve iftira atanlardan daha zalim kim olabilir? Allah böylesi zalimleri asla hidayete erdirmez."[6] ayetleri bu gibileri göstermektedir.

d- Hangi dinden ve hangi kavimden olursa olsun ve hangi yolla yapılırsa yapılsın, insanların canına, malına ve namusuna hakaret ve hıyanet edenler, dininden ve düşüncesinden dolayı insanlara zahmet ve eziyet edenler de zalimdir.

e- Zalimlerden makam ve menfaat umarak veya Hak Davaya hizmetten usanarak, nefesine ve şeytana uyarak İslami hareket ve cemaatten ayrılıp kaçanlar da zalimdir.

"Kendisine Rabbinin ayetleri (İslâm'ın hakikatleri) okunduktan (ve gerçeği anladıktan) sonra, bunlardan yüz çevirip uzaklaşandan daha zalim kim olabilir? Muhakkak ki Biz mücrimlerden intikamımızı alırız."[7] ayeti bu gerçeğe işaret etmektedir.

f- İslâm'ı bozmaya, yozlaştırmaya ve Müslümanları yoldan çıkarmaya çalışanlar. Basın, yayın ve eğitim yoluyla bu tahribatı yapanlar da zalimdir.

"İyi bilin ki Allah'ın la'neti zalimlerin üzerindedir. O zalimler ki, Allah'ın yoluna (Kur'ani hükümlerin yaşanmasına ve uygulanmasına) mâni olurlar ve O'nu (İslâm'ı) eğiltmek ve

***dejenere etmek isterler."*[8]**

***"Veyl olsun şu kâfirlerin haline ki, onlar dünya hayatını ahirete tercih ederler, Allah'ın yoluna engel olurlar ve onun eğrilmesine (ve keyiflerine göre değişmesine) çalışırlar. İşte gerçek sapıklar bunlardır."*[9]** ayetleri de böylelerini göstermektedir.

g- Her türlü zulmü ortadan kaldırmak, Hak'kı ve adaleti hâkim kılmak için yapılan hizmeti terk edenler, farz olan fikri ve siyasi cihadı bırakıp nafile işler ve ibadetlerle vakit geçirenler...

Meclisin, mektebin, basın, yayın ve eğitim müesseselerinin Hak'kın ve hayrın hizmetine girmesi için gayret göstermeyenler, bu etkili ve yetkili araçları haksızlık ve ahlaksızlık yolunda kullanacak olanlara destek verenler de, elbette zalimdir;

***"Ve Allah (cihat etmeyen) zalimler topluluğuna asla hidayet vermeyecektir."*[10]**

h- İslâm'ın ve insanlığın düşmanı olan Siyonist ve Haçlı zihniyetleri dost ve rehber edinenler, Asyalı ve Afrikalı mazlum insanlara ve özellikle Müslümanlara karşı kullanılmak üzere oluşturdukları Birleşmiş Milletler, NATO ve Ortak Pazar (Avrupa Birliği) gibi kurum ve kuruluşlar eliyle yapılan ekonomik, siyasi ve askeri zulümleri sevenler, savunanlar ve övenler... Batılıların uşaklığını yapacak ve milli menfaatlerimizi satacak Mason ve münafıkları seçip iş başına getirenler de zalimdir.

***"Ey iman edenler! (Sakın Siyonist) Yahudileri ve (Emperyalist) Hristiyanları (ve onların yolunda olanları) dost ve idareci edinmeyin. Zira onlar birbirinin dostudurlar. Artık sizden her kim onları dost tanırsa o da onlardandır. Ve Allah (hıyanet ve cinayet ehlini dost ve lider edinen) zalim bir topluluğu asla hidayete erdirmez."*[11]**

Bu zalimlere herhangi bir şekilde yardımcı olan ve işlerini kolaylaştıranlar da, zalim olurlar. Çünkü küfre rıza küfür olduğu gibi, zulme rıza da zulümdür.

Zulme alet olanlar, körükledikleri bu zulüm ateşinde bir gün kendileri de yanarlar.

***"İşte (elleriyle) kazandıklarından (ve zulme taraf olduklarından) ötürü, zalimlerin bir kısmını diğer bir kısmına musallat ederiz."*[12]** hakikati ortaya çıkar.

Kendi elimizle seçip kazandırdığımız ve iktidar yaptığımız zalim yöneticilerin zulümleri, seçenleri de kuşatır. Çünkü zam, enflasyon, pahalılık, işsizlik ve geçim darlığı hepimize dokunmaktadır. Olumsuz basın ve televizyon yayınları hepimizin ahlakını bozmakta ve yuvasını yıkmaktadır.

Anarşi ve terör, hepimizin hayatını tehlikeye atmaktadır.

Tabi zulüm, uzun zaman devam edemez. Mazlumların ahı; eninde sonunda zalimleri mahvu perişan eder.

***"Ey Resulüm! Zalimlerin yaptıklarından Allah'ı gafil zannetme. Allah (CC) sadece gözlerin dehşet ve şaşkınlık içinde donup kalacağı bir güne kadar onları erteliyor."*[13]**

Ve Kur'an zalim milletlerin ve batıl medeniyetlerin acı akıbetlerini anlatan ayet ve kıssalarla doludur...

Âdem Aleyhisselam'dan beri, her biri başka kavim ve karyeyi helak eden zulüm ve haksızlıkların hepsini birden ve bin beter işleyen vahşet ve dehşet medeniyeti olan Batı Emperyalizmi ve dünya Siyonizm'i de, mukadder olan akıbetine doğru hızla yaklaşmakta ve tarihin gayyasına doğru yuvarlanmaktadır.

Deccalizm'in sol kolu olan Komünizm ve Rusya felç oldu. Sağ kolu olan Kapitalizm ve Amerika da yakında kırılacak... Ülkemizdeki haksız ve hayırsız uygulamalar da son bulacaktır.

Sadakte Ya Resulâllah! Sen hep doğru söyledin! Haber verdiklerin bir bir çıkıyor! İşte bu son savaşı da mü'minler kazanacak ve yeryüzünde saadet medeniyeti kurulacaktır.

Şurasını da unutmayalım ki; zalimler hain olmakta, hainler ise devamlı korkak dolaşmaktadır.

Evet, hainler devamlı huzursuz ve ürkektir. Kahpeler, korku ve şüphe içindedir. Telaş ve tedirginlik, bir suçluluk psikolojisidir.

Suçlu insanların, sorgulanmak ve sorumlu tutulup cezalandırılmak endişesi içinde olmaları ve bu yüzden her türlü girişim ve gürültüyü kendi aleyhine sanmaları tabiidir. "Yarası olan gocunur. Bal, safralıya dokunur." sözü de bunlara göredir.

Evet, "okulumu ve kitabıma dokunma!" diyerek arabalarıyla Ankara'ya yürüyenlerin korna sesinden paniğe kapılanlar!.. "Din hürriyetimizi ve okuma tercihimizi engellemeyin" dileklerine, değnek ve dipçiklerle karşı koyanlar! El ele tutuşarak bir sevgi zinciri oluşturan ve memleketi merhametle kuşatan kız çocuklarımızdan gıcık alanlar!

Tekbirli sloganlardan ve Tevhid levhalarından ödleri kopanlar! Evet bunlar; aydınlıktan korkan karanlık kafalı yarasalardır!..

Bunlar "okulumu ve kitabıma dokunma!" "Başörtüme el uzatma!" diyerek yollara dökülen on binlerin, milletin tamamına yakınına temsilen yürüdüklerinin farkındalar.

Bu yarasalar, bir elinde Türk bayrağı, bir elinde barış sancağı ve dilinde tekbir sedasıyla yürüyen yiğitlerin, öyle "Kahrolsun Şeriat" diye tepinen düdüklü danalara benzemediğini çok iyi biliyorlar!..

Bu, milletten ve milli kültür köklerinden kopmuş solcu pırasaları, Ankara, İstanbul ve İzmir'in sosyete sokaklarında mum yakan mostraların şımarıklığıyla bir tutulmayacağını herhalde anlamışlar!..

İzleyenlerde hayret ve hayranlık uyandıran bu onurlu eylemleri ve olumlu söylemleri "Sokak gösterileri, terörist hareketleri, tahrik girişimleri" gibi sorumsuz ve seviyesiz benzetmelerle küçümsemeye ve kötölemeye kalkışanlar ise, aslında "korkularından karanlıkta türkü çığırınlar" gibi, esiri oldukları kuşku ve kaygılarını ve suçluluk paradigmalarını bastırmaya çalışıyorlar.

Hiçbir gereği ve gerekçesi yokken, halkımızın bu haklı ve hayırlı tepkileri karşısında, İslâm kokusu aldıkları herkese ve her şeye saldıran ve her bahane ile Müslüman milletimizi suçlayan ve saçmalayanlar; bu toplumsal tepkilerin Kuvay-ı Milliye safında birleşeceğini ve demokratik bir devrime dönüşeceğini, şimdiden hissedip çılgınlaşıyorlar!

Ezan sesinden ve cami kubbesinden rahatsız olup, kilise müziğine hayran olanlar,

Ve Mason localarına selam durup, İmam Hatip okullarını ve Kur'an kurslarını kapatanlar... Ve "bunları düzeltereğiz" diye iktidara gelip, sözlerini unutanlar için, atalarımız ne güzel söylemiş. "Sırtı kaşınan sarhoş, cami kapısına kusmuş"

Biz bu sözü şöyle değiştirelim:

"Siyasi mevta olup tarihin çöplüğüne gömülecekler, milletin okuluna ve kitabına dokunmuş!"

Biz, elbette, kartelcilerin, kerhanecilerin, kumarhanecilerin ve kiralık kalemlerin kurduğu hükümetlerden, millete ve memlekete hizmet bekleyecek kadar saf değiliz. Ama bunların akıl almaz tahribatlarına göz yumacak ve en doğal haklarımıza tecavüzleri karşısında susup oturacak da değiliz.

Bu hükümsüz hükümetlerin ve arkasındaki karanlık güçlerin art niyetlerini ve asıl mahiyetlerini halkımıza anlatmak ve herkesi uyandırmak ve önümüzdeki ilk büyük sandık ihtilaline hazırlanmak mecburiyetindeyiz.

Karanlığa küfrederek ve hainlere kahrederek hiçbir yere varılmayacağını bilmeliyiz. Bu arada kasıtlı olarak yapılacak tahrik ve tertiplere de kapılmamak ve kaba kuvvete başvurmamak gerekir.

Sabır ve sükûnetle direnmek, tepkilerimizi meşru ve medeni ölçüler içerisinde göstermek, tarihi ve tabii görevimizdir.

Bizim his ve heyecanlarımızı istismar edip, ucuz kahramanlık peşinde koşacak bazı sorumsuz kesimlerin de, bu uğursuz hükümetin emir kulu olan çevrelerin de, kışkırtıcı tavırları karşısında yapacağımız bazı sert ve sabırsız hareketler, bu hayırlı davranışta bizi haksız konuma düşürebilir.

"İmam Hatip Okulları'nı Cumhuriyet okulları yapacağız"

"Bu okullarda devlet düşmanı yetişmesine göz yumamayız" gibi talihsiz ve seviyesiz iddiaların sahipleri, aslında tüm Müslümanları ve İslami kurumları düşman tanıdıklarını dolaylı bir şekilde dile getirmektedir. Bunların hükümeti de, sözde orman yangınları için çok yüksek fiyatlarla kiralanan helikopterlere benziyor.

Ne zaman bir orman yangını olsa, her ne hikmetse, bu helikopterler arızalanıyor ve işe yaramıyor. Ama yangınlar dışında hemen düzeliyor. Halka gösteri uçuşları yapılıyor.

Evet, ülke çapında tutuşturdukları ekonomik ve sosyal yangınları söndürmek yerine devamlı körükleyen hükümetler, icraat yerine de edebiyat şovlarıyla vakit geçiriyor.

Ve her şeye rağmen tarihi hesaplaşma yaklaşıyor! Ha, sahiden İmam Hatiplerin orta kısmının kapatılması ve Kur'an Kurslarına kilit vurulması ve başörtülülerin okuldan ve işinden atılması girişimleri karşısında, Diyanet Başkanlarının, İlahiyat dekanlarının ve bazı meşrep kodamanlarının ise, ne diye sustukları ve nereye saklandıkları, halkımız tarafından merak ediliyor!..

Allah Sevgisinin Alâmetleri

Sevgi, öyle manevi ve samimi bir bağlılık ve tutkunluktur ki, insan sevdiğini devamlı memnun etmeye ve onun hoşuna gitmeye çalışır. Sevdiği kimseyi kırmaktan ve ona karşı çıkmaktan özellikle sakınır. Elbette sevmeye ve sayılmaya en layık olan Cenab-ı Hak'tır. Allah'ın azabından ve gazabından korkarak ibadet etmek de gerekli ve geçerli ise de, asıl makbul olan Rabbimizi severek ve isteyerek O'na hizmet etmektir.

Herkes en çok Allah'ı sevdiğini iddia etse de bunun birtakım gerekleri ve Kur'ani göstergeleri vardır. Allah sevgisinin en mühim gereği ve göstergesi ise Hz. Peygamber Efendimizin sünnetine ve hayat sistemine tabi ve taraf olmak, ilmi, ailevi, siyasi ve iktisadi hayata, O'nun ahlakını ve mesajlarını uygulamaya çalışmaktır.

"Ey Resulûm! De ki: "Eğer gerçekten Allah'ı seviyorsanız (bu iddianızı ispat etmek üzere) Bana (sünnetime ve hayat sistemine) tabi (ve teslim) olunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın..."[14] ayeti bu gerçeği anlatmaktadır.

Hz. Peygamberi (sav), sadece bir kısım ibadet ve adetlerinde kendine örnek alıp, ticaretle faizci patronları, siyasette münafık masonları kendisine rehber edinen kimseler Allah'ı sevmek iddialarında nasıl samimi olabilirler?

Örneğin, insan hanımını sever ve sevdiği için de onu kıskanır. Çünkü muhabbetin tabii gereği gayrettir. Allah'ı seven, O'nun dinini ve Peygamberin sistemini savunacaktır. Din gayreti olmayan insanın Allah muhabbeti de yoktur.

Allah'ı seven O'nun rengine boyanacak...[15] Düşünce ve davranışlarında İslâm okunacak ve her şeye Kur'an'ın gözlüğüyle bakacaktır.

Nasıl ki kalp içindeki kanı damarlar yoluyla bütün azalara pompalıyor ve vücudun her zerresinde kanın eseri görülüyorsa bunun gibi gönüldeki Allah muhabbeti de bütün düşünce ve davranışlarımızda kendini gösterecektir.

Kalpte Allah sevgisi varsa, akıl Allah'ı düşünecek, dil Rabbini zikredecektir. Akılları hep şeytanlık düşünenlerin, dilleri ise devamlı fasıkları ve münafıkları övenlerin kalbi kirlidir. Hâlbuki "Padişah konmaz saraya, - hane ma'mur olmadan" yani gönül evi şeytanların ve şeriat düşmanlarının sevgisi ile dolu ve kirli buldukça oraya ezel ve ebed sultanının sevgisi gelip yerleşmeyecektir.

"İnsanlardan kimisi Allah'tan başka dostlar edinir ve onları Allah gibi severler. (Kâfir ve zalim şahsiyetleri, Batıl ve beşeri zihniyetleri över ve savunurlar, ama gerçek) Mü'minler şiddetle ve samimiyetle en çok Allah'ı severler"[16] ve bu sevgi sebebiyle Allah yolunda hizmet ederler. Din gayreti çekmeyenlerin, yani zulüm ve kötülük nizamı ve şeytanın saltanatı yıkılsın, Allah'ın dini ve adaleti hâkim kılınsın diye gayret göstermeyenlerin Allah sevgisi sahtedir. Rahatımdan ve menfaatimden olurum endişesiyle, malımı ve makamımı kaybederim düşüncesiyle sıkıntı ve sorumluluktan kaçanlar, hevâi nefislerini ilahlaştırıp seviyorlar ve bu sevgiyi de Allah sevgisi zannediyorlar!...

"(Ey Habibim) De ki; Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeş ve arkadaşlarınız, hanımlarınız, kavmi kabileniz ve hısım akrabanız, kazanıp yığdığınız mallarınız, düzenin bozulmasından korktuğunuz ticaret (memuriyet ve tezgâhınız), pek hoşlandığınız ev ve apartmanlarınız... Şayet size Allah'tan ve Resulünden ve O'nun yolunda cihat etmekten daha sevgili ve kıymetli ise (bütün bunları kaybetmeyeyim korkusuyla cihadı terk ediyorsanız) o halde Allah (cc) (azap) emrini getirinceye kadar bekleyin... Çünkü Allah (cihadı terk eden) fasıklar topluluğunu asla hidayete (ve selâmete erdirmez)...[17]

Rahmetli Hocam anlatmıştı: ***"Tanıdığımız yakın bir köyün imamı olan zatın bir keçisi kaybolur. Onu bulurum ümidiyle bir günde dört beş köy dolaşır durur. Sonunda şöyle der... "Bana, bu keçiyi mi yoksa Allah'ı mı daha çok seviyorsun?" deseler kızarım ve onları haşlarım. "Bir keçi nedir ki? Bütün varım Allah'a kurban olsun" derim. Hâlbuki kaybolan keçimi bulmak için, bir günde beş köy dolaştım, ama şimdiye kadar Allah'ın dinini anlatmak ve kullarını batılların tuzağından kurtarmak için değil bir günde, bir yılda bile beş köy dolaştığımı hiç hatırlamıyorum... Yazıklar olsun bana, eyvahlar olsun bana!.."***

Evet, asla unutulmasın ki biz dinimize ve davamıza sırt çevirirsek, Kelime-i Tevhid getirmek suretiyle Allah'a verdiğimiz sözden dönersek, ibadet, istikamet ve hizmeti terk edersek, Allah'ı sevmek iddiamızda yalancı çıkarız ve Allah'ın bize olan sevgisinden de mahrum kalırız.

"Ey iman edenler! Sizden kim dininden (ve davasından) dönerse, Allah yakında öyle bir toplum getirecek ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı sever. (Bunlar) Mü'minlere karşı gayet mütevazı ve merhametli, kâfir (ve zalim)lere karşı ise izzetli ve cesaretlidirler. Allah yolunda cihat ederler ve (Hak olanı yapmak ve konuşmak hususunda) hiçbir kınayıcının ayıplamasından ve azarlamasından korkmazlar... (Bu üstün şeref ve meziyetler) Allah'ın bir lütfu ihsanıdır ki, onu dilediğine verir."[18] ayeti bu gerçeği haber vermekte ve ayrıca bize şu hususları öğretmektedir.

Allah'ı gerçekten seven ve Allah (cc) tarafından sevilen ve seçilen kimselerin en belirgin özellikleri şunlardır ve Allah'a sevimlik isteyenler de mutlaka böyle olmalıdır;

1. Mü'minlere karşı gayet alçak gönüllü ve anlayışlı olmalı, özellikle fakir ve zayıf kimselere acımalı ve onları korumalıdır. Allah'ın davasını dert edinen ve canı gönülden hizmet veren garibanları, fakirdir ve rütbesizdir diye horlayan ve onlara haksızlık ve hakaret yapan kimselerin kalbinde gerçek manada Allah sevgisi oturmamıştır.

2. İslam ve insanlık düşmanı zalimleri, Hak ve adaleti inkâr eden kâfirleri, seven ve onlara yataklık eden kimseleri de Allah asla sevmeyecek ve kıymet vermeyecektir!..

Eline imkân ve iktidar geçince içki ve kumarı yaygınlaştıracak, fuhuş ve faizi meşrulaştıracak, milli ve manevi değerlere savaş açacak mason ve münafıklara karşı, gerekli ciddiyet ve gayreti gösteren ve bunlara karşı cesaret ve metanetle direnen mü'min ve mücahitlerdir ki, Allah'ı gerçekten severler ve Rableri katında da sevilirler.

3. Allah sevgisinin en büyük alameti, Peygamber muhabbetinin en kesin göstergesi ve imanın en olgun meyvesi cihattır. Yani hürriyet ve adalet için çalışmaktır.

Mü'minin muhabbeti de, marifeti de, fazileti de, ancak gayreti nispetindedir. Bir yandan nefsin arzularına ve şeytanın iğvalarına karşı koymak için, bir yandan da Hakkı hâkim kılmak için cihat etmeyenleri, hiç değilse cihat edenleri sevip desteklemeyenleri Allah da sevmeyecektir.

4. Kalbinde Allah sevgisi bulunan ve Allah'ın sevgisine mazhar olan mü'minler Hakkı ve hayırlı

bir gerçeği konuşmak ve yaşatmak hususunda, cahil çevrelerin ve batıl güçlerin kınamasına ve karalamasına asla önem vermez ve yolundan geri dönmezler.

Siyonist dış güçlerin ve masonik çevrelerin elinde ve emrinde bulunan ahlaksız gazete ve yayınların, radyo ve televizyonların, beyni körlenmiş ve kalbi kirlenmiş kalabalıkların, her türlü ayıplamasına ve dışlamasına rağmen İslâm'ı yaşamak ve savunmaktan vazgeçmeyen kahramanlar, Rableri katında sevilmez mi?

Şahsi makam ve menfaatler uğruna, nefsi hesap ve hevesler aşkına, Kur'ani hakikatleri savunmak ve yaşamak değil, hatta konuşmaktan ve taraf çıkmaktan bile korkan, masonların gözüne girmek için çırpınan, gerici demesinler diye karısıyla içkili danslı baloya katılan, pek kahraman geçindiği halde rengi belli olmasın diye Milli Basın'ı cebine koyamayan tipler ise, gerçek sevgiye erememiş ve ihlâsı içine sindirememiş kimselerdir.

“Müritlerimiz dağılır... Müşterilerimiz azalır... Hürmet ve hizmet edenlerimiz bizi bırakır... Bize gerici ve çağ dışı gözüyle bakılır”... gibi endişelerle Hak olanı yapmak ve konuşmaktan çekinenlerin, bir de kalkıp Allah'a aşık olduklarını söylemeleri ve üstelik çevresinde Evliyahullah'tan bilinmeleri bu çağın garipliklerinden biridir.

Bizzat Ahmet Akgül Hocamızın kendi ifadesiyle; “Allah İçin Sevmek”le, “Allah Gibi Sevmek” ayrıdır!

İnsanları, imanları ve güzel ahlâkları yüzünden sevmek ve hizmet ehline saygı göstermek oldukça önemlidir ve gereklidir. “Allah için sevmek ve yine Allah için buğz etmek” imanının temelidir. Çıkar ilişkilerine dayanan sahte samimiyetler ne denli çirkin ise, sadece Allah rızası için gösterilen sevgiler de o denli güzeldir. Ancak

“Allah için sevmek”

le,

“Allah gibi sevmek”

genellikle birbirine karıştırılmaktadır ve oldukça tehlikelidir. Özellikle komutan, başkan, lider ve mürşid gibi şahsiyetleri, hizmetleri ve üstün meziyetleri yüzünden ve Allah rızası için sevmek ve saygı göstermek yerine, bunları

“Allah gibi sevmek”

, insanları sapıklığa sürüklemektedir.

“İnsanların içinde Allah’tan başkasını (O’na) eş ve denk tutanlar vardır ki, bunlar (yücelttikleri varlıkları ve insanları) Allah’ı sever gibi severler. Ama (gerçekten) iman edenlerin ise, Allah sevgisi en kuvvetlidir.” (Bakara:165) ayeti bu gerçeği ifade etmektedir...

“Seçkin ve bilgin kişidir... Hizmet ve keramet ehlidir... İlim ve hikmet hazinesidir...” diyerek, bazı insanları haddinden fazla yüceltmek ve hele böyle kimselerin Kur’an’ın açık hükümlerine aykırı eylem ve söylemlerini bile, haklı ve hayırlı görmek, sapıklık alametidir. **“Hiçbi**

r delili ve yetkisi olmadan, Allah’ın ayetleri hakkında mücadele edenler

(ve Kur’an’a keyfi yorumlar getirenler)

kalplerinde taşıdıkları ve asla ulaşamayacakları bir kibir yüzünden böyle hareket etmektedir.”

(Mü’min: 56)

Hidayet ve hizmet rehberi olan kişiler, elbette sevilir ve saygıdeğerdır. Kur’ani ölçüler içinde, amirlere de itaat edilir. **Ama “bunlar bizim peşin ve kesin şefaathimizdir ve günahlarımızı bağışlatma vesilemizdir. Allah dünyevi ve uhrevi bütün nimet ve faziletlerini bu zatlar eliyle bize verecektir. Bunları gücendiren her şeyden mahrum edilecektir”** diye bazı insanları gözünde ve gönlünde büyütenler, onları “ilah” yerine koymuş demektir.

Kötü cinlerden (şeytan taifesinden) bir kısmının bazı putların içlerine girerek Mele-i Ala’dan (melekler divanından) kulak hırsızlığı yaptıkları, birtakım sırları (Saffat:10) konuştukları, bu putlara tapan veya şeytani kuruntularını Allah’ın özel ilhamı sanan bazı insanlara körü körüne bağlanan (Sebe: 41) kimseler, artık onların istismar ve suiistimal ettikleri köleleri ve hazır askerleridir. (Yasin: 75) Kendi hevasını ilah edinmiş ve Allah’ın bir ilim üzere kendilerini saptırmış, (Casiye: 23) dünyalık heves ve hesaplarına kapılmış ve nefs-ü hevalarını ilahlaştırmış (Kasas:50) olan ve bazı gafiller tarafından Allah makamına taşınmış bu aşağılık tipler, artık bütün kötülüklerini ve çirkinliklerini güzel ve gerekli görmekte (Fatır:8) ve kendilerini müstağni (herkes bana muhtaç, ben bulunmaz birisiyim.) zannetmektedir. (Alak: 6-7) Çevrelerine, **“Allah tarafından seçildiklerini ve görevlendirildiklerini”** ima eden bu kimselerin, her gün bir sürü yalanları ve yanılgıları ortaya çıkmasına rağmen, bunlara hemen bir **“hayır ve hikmet kılıfı”** geçirilmektedir.

Kötü niyetleri, enanietleri, hile ve hıyanetleri yüzünden vicdani ayarları giderek bozulan bu insanlar, “Allah’la beraber ikinci bir ilah” (Neml: 61-62-63) yerine koyulmanın şeytani keyfini sürmektedir. Ve tabi,

“bu küfür ve nankörlük zevki yakında bitecektir”

(Zümer: 8) Çünkü,

“Allah’la beraber diğer bir ilah edinip ona dua eden”

sapıkların hesabı mutlaka görülecektir.” (Mü’minun: 117)

“Allah’ın yanında, O’nun kullarından birini kendilerine evliya (koruyucu, kurtarıcı ve Mevla) edinenler” (Kehf: 102) şirke düşmüşlerdir. “Allah’la beraber başka bir ilah edinenler ve bazı insanları tabulaştıran kimseler, kötülenmiş ve rezalete terk edilmiştir.” (İsra: 22)

Evet, “iki ilah tutmak” (Nahl: 51) yaygın, ama gizli bir şirk halidir.

Liderini, şeyhini ve ağabeylerini;

a- Her türlü günah ve kusurdan, uzak ve masum gören,

b- Her türlü gaybi gizlilikleri ve geleceği bildiklerini iddia eden,

c- “Zalimleri desteklemeyin, küfrü hoş görmeyin, fesatlık etmeyin.” gibi İslam’ın kesin hükümlerine aykırı söz ve davranışlarına bile, bin türlü hikmet kılıfı geçiren,

d- Kabirde, mahşerde, hesap gününde kendilerini kurtaracaklarını söyleyen,

e- Kendilerine tabi olmayan bütün Müslümanları ve hizmet erbabını “nasipsiz ve kıymetsiz kimseler”

şeklinde değerlendirenler, sapıklığa ve şirke kaymış demektir.

Başında da ifade ettiğimiz gibi, çevresini hidayet ve istikamet yoluna davet eden... İnsanları hayır ve hizmete yönlendiren ilim ve irfan ehline, Allah için hürmet ve muhabbet göstermek gereklidir ve güzeldir. Ancak bütün peygamberlerin ortak itirafı şudur: *“Bize düşen sadece açık bir tebliğ ve davettir. Hidayet ise ancak Allah’ın elindedir. Bu davet ve hizmetimize karşılık sizden hiçbir ücret ve karşılık istenmeyecektir.”*

“Ey iman edenler Allah’tan korkun (isyan etmekten sakının) ve O’na (yaklaştıracak) vesile arayın; (bu amaçla) O’nun yolunda cihat edin. Umulur ki kurtuluşa erersiniz.” (Maide: 35) ayetinde, Allah’a yaklaştıracak en önemli “vesile” olarak “cihat” önerilmektedir. Bazıları bu “vesile”nin sadece kendi âlimleri ve mürşitleri olduğunu söylemektedir. Hâlbuki *“onların yalvardıkları (insanlar) Rablerine nasıl daha yakın olacak diye kendileri de vesile arayan, O’nun rahmetini uman ve azabından korkan”* kimselerdir. (İsra: 57)

Rahmetli Şeyhimiz Hacı Haydar Baba Hz.leri bir gün bize: *“Oğlum, bazıları manevi rütbe ve nimetlerin bizim elimizde olduğunu sanıyor. Hâlbuki suçları bağışlamak ve manevi makamlara ulaştırmak sadece Allah’ın elinde ve yetkisindedir. Bizler de sizin gibi, her halde Allah’a muhtaç kimseleriz.”*

demiştir. Evet, âlimlerin ve mürşitlerin bizlere bilmediklerimizi öğretmek, yol göstermek, dua ve himmet etmek dışında, -haşa-

“Allah adına günahlarımız affetmek ve bizi hak etmediğimiz derecelere yükseltmek” gibi yetkileri yoktur ve böyle düşünmek şirktir. Peygamberler dışında imanla ölüp ölmeyecekleri, hesaplarını vererek cennete girip girmeyecekleri ve kendilerine şefaathane izni verilip verilmeyeceği henüz belli olmayan birisinin, kalkıp her istediğine şefaathane edeceğini söylemesi veya etrafındakilerin böyle iddialar etmesi, sadece boş bir zandan ibarettir.

Gerçek ve mutlak şefaathane ancak Cenab-ı Hak’kın kendisidir.

“Yoksa onlar, Allah’tan başka şefaathaneçiler mi edindiler? De ki, bütün şefaathane Allah’a aittir.” (Zümer: 43-44)

Velhasıl Allah için sevmek ve saygı göstermek ve bir mürşidin terbiyesine girmek elbette önemli ve gereklidir. Ancak birilerini “Allah gibi sevmek ve önemsemek ise o denli çirkindir ve şirktir. Ve tabi herkes sadece kendi niyetinin ve gayretinin karşılığını görecektir. Unutmayalım ki her şey Allah’ın elinde ve O’nun takdirindedir. Allah her türlü eşten, benzerden ve şerikten münezzehtir. Ulûhiyet ve Rububiyet yetkilerini, kısmen de olsa hiç kimseye devretmesi söz konusu değildir. Peygamberler dâhil, herkes kuldur ve her halde Allah’a dua edip istemekte ve O’nun takdirini ve taksimini gözlemektedir. Mucize, keramet ve şefaathane ise elbette Hak’tır, ancak bütün bunlar yine Allah’ın izni ve iradesi çevresindedir. Çünkü Allah’ın izni olmadan hiçbir peygamber mucize

getiremeyecektir.” (Mü’min: 78) Hiçbir veli keramet gösteremeyecektir.

Bu konuda; üzerinde durulması gereken ayet meallerini dikkatle okuyuverelim:

“Allah’a halisane kulluk et. Dikkat et! Halis din ancak Allah’ındır. Allah’ı bırakıp da başka ‘evliya’lar (dua edilecek, imdadımıza gelecek, ihtiyacımızı giderecek, günahımızı affedecek ve cennete yerleştirecek zatlar) edinenler. ‘Biz bunlara, sadece Allah’a yaklaştırsınlar diye tapınıp tabi oluyoruz.’ diyorlar ve şirklerine kılıf uyduruyorlar.” (Zümer: 2-3)

“Asıl hüsrana düşenler, işte böylece kendilerine ve müntesiplerine yazık edenlerdir.” (Zümer: 15)

“Hâlbuki: Allah kuluna kâfi değil midir? İnsanları Allah’tan başkası ile korkutanlar... Sapıkların ta kendileridir.” (Zümer: 36)

“(Her şeyin mutlak sahibi ve tek yetkili yöneticisi) Allah “BİR” olarak anıldığı vakit, ahirete gerçekten iman etmeyenlerin kalpleri tiksindir. Ama O’ndan başkası (Allah’a ortak koşulan putlaştırılmış zatlara) anıldığı zaman, hemen yüzleri güler ve sevinirler” (Zümer: 45)

“De ki: Ey cahiller! Bana Allah’tan başkasına tapınıp yalvarmamı mı emrediyorsunuz? Hâlbuki bütün peygamberlere vahy olunmuştur ki “Eğer (herhangi bir konuda) Allah’a ortak tanırırsanız, bütün amelleriniz boşa gider ve öyleleri ebediyen zarar eder. Bilakis sen (yalnız ve sadece) Allah’a ibadet ve dua et ve şükredenlerden ol.” (Zümer: 64-66)

[1] Buhari

[2] Bakara: 254

[3] Enam: 33

[4] Bakara: 165

[5] Maide: 45

[6] Saf: 7

[7] Secde: 22

[8] Hud: 19

[9] Rad: 2, 3

[10] Tevbe: 19

[11] Maide: 51

[\[12\]](#) Enam: 29

[\[13\]](#) İbrahim: 42

[\[14\]](#) Ali İmran: 31

[\[15\]](#) Bakara: 138

[\[16\]](#) Bakara: 165

[\[17\]](#) Tevbe: 24

[\[18\]](#) Maide: 54